THE NIGHT

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: DE NACHT

GILLETTE 20 — NANDO THE SCRIBE

Ja, ook die nacht bleven we alleen. Alleen wij tweeën. Ik en mijn metgezel van duizend veldslagen — degene die nooit verwachtingen had beschaamd, die me altijd een goede indruk had laten maken. Een toegevoegde waarde, die voor die rol eeuwige erkenning verdient.

Maar let op — ik heb het niet over een hond. Ook al begint zijn naam met de letter D. Ahahahahah.

Wie weet hoeveel ontmoetingen we nog zouden hebben gehad. Hoeveel landen, drukke plekken en lege. Maar nu was het tijd om mijn ogen te sluiten. De emoties van de dag waren talrijk geweest. En huilen was een manier geworden om dankjewel te zeggen tegen wie er niet meer was.

De aanwezigheid van een Aziatische bloemenverkoopster, die ik ’s middags bij een begraafplaats was tegengekomen, voerde me terug naar een herinnering uit de jaren negentig.

Tihany was een jonge en mooie vrouw, in een bordeel in Hanoi. Die dag nam ze me mee om het te bezoeken — om me haar werkplek te laten zien. Voor haar was het alsof ze me het zakencentrum op de 54e verdieping van One Liberty Plaza in New York liet zien. Ze zag geen verschil.

Ze was trots. Blij met die plek. Ze had hem op eigen verdienste verworven en had haar moeder verslagen, de vroegere bazin van de zaak. Een ideale familiestructuur, zou je kunnen zeggen — voor de werknemers van een of andere uitgeverij.
Ze nam me bij de arm, liet me zitten, bood me een citroenthee aan en zei:

Nando, onthoud altijd — aanvallen in een oorlog willen nooit onmiddellijke antwoorden. Geen emotionele. Geen reactieve. Alleen wachten. Wachten dat de dochter is van rationeel en logisch gedrag, waarbij de overwinning je enige bondgenoot is. De overwinning is degene die je plezier en vreugde geeft. En vaak vraagt ze geen prijs. Ze doet het uit liefde. Een beetje zoals wij doen, met mannen zoals jij.

De overpeinzing was diepgaand. Het kostte me tijd om haar te verteren — gezien het feit dat mijn onwetendheid altijd won van de intelligentie van de laatste vrouw op aarde.

Ik begon te glimlachen. Mijn vrouw vroeg vanuit de andere kamer waar ik om lachte. Wat ik had gezien.

Ik zei haar dat het maar een spook was.

Het spook in een nacht.

Nando